

KEMAL'İN ASKERLERİ

Suna Kili

'Kemal'in Askerleri' deyimini çok severim. Bu deyim yalındır; ancak anlamlarla yüklüdür. Bu deyim bana Kurtuluş Savaşımızı, yıkılmış, dökülmüş köylerimizden geçen askerlerin "Kemal'in Askerleri" olduğu anlaşıldığında coşkuyla ortaya çıkan güven ve sevgi selini anımsatır. Zaman zaman bazı olumsuz girişimlere karşın "Kemal'in Askerleri" kendisine gerektiğinde çeki-düzen vermiş, kendisini yenilemiş "Kemal'in Askerleri" olma niteliklerini yitirmemiştir.

"Kemal'in Askerleri" deyimini "Türk Ordusu" ile eş anlamlı kullanıyorum. Ve soruyorum. "Türk ulusu neden orduyu çok seviyor? Neden en çok orduya güveniyor? Bu sorunun yanıtları Türk ordusunun özellikleri ve uygarlıktan yana koyduğu tavırda saklıdır. Türk ordusu yitirmedığı özellikleri, davranışı, uygarlık anlayışı ve sorumluluk duygusuyla bu güven ve sevgiyi fazlasıyla hak etmiştir. Türk ordusu Atatürk devriminin, Türk devriminin hâlâ sağlam, hâlâ dipdiri ayakta kalan bir kurumudur. Atatürk devriminin CHP, Türk Dil Kurumu, Türk Tarih Kurumu ve Halkevleri gibi çağdaşlaşma sürecinde çok önemli işlevler üstlenmiş ve görevler yerine getirmiş önemli kurumları, en azından şu aşamada, zayıf durumdadır. Bu nedenledir ki "Türk ordusu" , "Kemal'in Askerleri" Atatürk devriminin bir "yadigârıdır." Atatürk devriminin yürekliliğini şimdilerde hiçbir kurum Türk ordusu kadar simgeleyememektedir.

Hal böyle iken "askerin" deprem felaketinin başlangıcında devreye girmesi konusunda "neydi o tedirginlik?" Askerin yardımcı olmak amacıyla ortaya koyduğu planı bir kenara itmek? Sayın emekli Orgeneral Kemal Yavuz' un "seferberlik ilanı", "Birinci Ordu Komutanlığı" na bağlı yürütülmesi gereken bir "sıkıyönetim" önerisi neden "emekli bir generalin düşünceleri diye" saf dışı edildi? Öncelikle belirtilmesi gerekir ki Sayın emekli Orgeneral Kemal Yavuz sağduyuludur. Basiretlidir ve gelişi güzel konuşan bir kişi değildir. Kendisi taşıdığı tüm özellikleriyle tam anlamıyla "Kemal'in bir askeridir." Nitekim Sayın Yavuz'un konuşması, kısa bir süre sonra Sayın Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hüseyin Kıvrıkoğlu' nun yaptığı açıklamalarla örtüşmüştür.

17 Ağustos'u izleyen o felaket günlerinde, televizyonun çeşitli kanallarının adeta "askerlerin yaptıklarının" yanından, üzerinden hafifçe geçip, başka kuruluşlara övgüler yağdırıldığına tanık olduk. Neden?

Her koşulu göz önünde bulundurarak, planlarını örgütünü ona göre ayarlayan bir ordunun yardımda öncü olması kadar doğal bir şey yoktur. Üstelik bu onun görevidir de. Ordu çeşitli görevlerini başarıyla yaparken, "siyasal iktidara" talip olma gibi bir özlem içinde değildir. Türk ordusu, "Kemal'in Askerleri" çok iyi eğitilmiş, dünya konjonktürünü iyi değerlendiren bir kurumdur. Türk ordusunun, "Kemal'in Askerleri" nin tek amacı vardır: Ülkemizin bağımsızlığını korumak, dirlik ve düzenini sağlamak ve çağdaş uygarlık düzeyine ulaşma atılımlarına yardımcı olmak. Çünkü Türk ordusu, "Kemal'in Askerleri" Türk aydınlanma devriminin askerleridir. "Kemal'in Askerlerinin" militarist bir geleneği yoktur. Türk ordusu maceracı değil, akılcıdır. Ciddidir. Tutarlıdır. Her kurumda olabileceği gibi zaman zaman bazı olumsuz girişimlere karşın, bu olumsuzlukları kendi iç dinamiği içinde düzeltten, kendisini iyi denetleyen ve çağla birlikte gelişmeye özen gösteren bir özelliğe sahiptir.

Bilimden yanayız. Ancak ülke ve toplum gerçeklerini de dikkate almak zorundayız. Türk ordusu, Türk ordusunun toplumumuzdaki yeri ve işlevini kendi tarihsel ve toplumsal gerçeklerimiz içinde değerlendirmek zorundayız. Tüm üniversite ve doktora eğitimini yurtdışında yapmış, oldukça uzun yıllar yurtdışında bulunmuş bir bilim insanı olarak, dışardan "maksatlı" üretilen "teorilere" uyanık olarak yaklaşma eğilimindeyim.

Sözde "bilimsel" işbirlikçilerine sesleniyorum: Bana başka ülkelerin gerçeklerinden ya da maksatlı türetilen 'ordu düşmanlığı', 'orduya güvensizlik' teorilerini getirmeyin. Bilimsellikten yoksun olan teorilerinize bilimsellik kazandırmaya çalışmayın.

"Atatürk" e belki evet (o da şimdilik), Atatürkcülüğe "hayır" deyip, ülkede "asgari müştereklerimizi" yok etme çabanızı bilimsellik perdesi arkasında yürütmeye çaba göstermeyin.

Büyük "potansiyeli" olan bir ülkeyiz. Onun için "denetlenebilir bir istikrarsızlık" (controllable instability) içinde tutulmak isteniyoruz. Bu nedenle güçlü devletler ve onların "gaflet, dalalet ve

hatta hıyanet" içinde olan yandaşları ülkemizde orduya karşı güvensizlik, sanki ordumuz demokrasiyi tehdit ediyormuş izlenimini yaratmak istiyorlar. Bir süre önce Pentagon'da hazırlanan bir raporda "Türk ordusu 2020 yılına giden süreçte siyasal sistemin güvencesi (teminatı) olma durumunu yitirecek" diyor. Senaryolar, raporlar üretiliyor ve üretilecek. Hiç kuşku yok ki "Kemal'in Askerleri" de bu doğrultuda kendi yoğun çalışmalarını yapmaktadırlar.

Bu ülkeyi başı boş mu bırakacağız? Bu ülke sahipsiz mi? Bu ülkeyi en acılı, felaketli günlerimizde koltuğunu kaybetmemek için siyaset yapanlara mı terk edeceğiz?

"Kemal'in Askerleri" demokrasi düşmanı değildir. Onlar iyi eğitilmiş, aramızdan çıkan halk çocuklarıdır. Bu nedenle Kemal'in askerleri sosyal konularda da duyarlıdır. Cumhuriyet ordusu, ülkesi ve milletiyle bölünmez bütün olan Türkiye'yi yıkmak, bu bütünlüğü parçalamak isteyenler için Demokles'in kılıcı, özgür, bölünmez, laik Türkiye devletinin koruyucusu ve güvencesidir.

Kötü yönetiliyoruz. Ve bunu hak etmiyoruz.

Gelecek için hiç de karamsar değilim. Ancak şimdilerde "siyaset ve ahlak" ı iç içe yaşamıyoruz. Bu deprem felaketinde beni ve sanırım çoğumuzu etkileyen en önemli konu, Türk ulusu, Türk halkının güç koşullarda sergilediği üstün özveri ve dayanışma özellikleri oldu. Üzerimizde etki yapan önemli bir başka olgu da, Türk ordusunun bu felaket karşısında sergilediği, ciddi, tutarlı, patırtısız ve örgütlü hareket ediş biçimi oldu.

Ne de olsa ulusumuz "Kemal'in insanları" ve askerimiz "Kemal'in Askerleri"

Kaynak

[Cumhuriyet gazetesi](#), Olaylar ve Görüşler, 29 Ağustos 1999